

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش مهارت‌های خودآگاهی و حل مساله بر افزایش رضایت زناشویی بیماران معتاد در طول درمان، کلینیک درمانی و بازتوانی پویا، شهرستان گلپایگان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نرجس آذرمی

احمد بخشی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های خودآگاهی و حل مساله بر رضایت زناشویی بیماران معتاد در طول درمان کلینیک درمانی و بازتوانی پویا، میباشد. جامعه آماری شامل کلیه مراجعه کننده گان با حجم 86 نفر میباشد. حجم نمونه شامل 30 از بیماران معتاد اقدام به ترک میباشد که به صورت تصادفی ساده در دو گروه آزمایش 15 نفر و گروه کنترل 15 نفر انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه رضایت زناشویی اینریچ می باشد و گروه آزمایش طی 6 جلسه در 60 دقیقه مهارت‌های خودآگاهی و حل مساله مورد آموزش قرار گرفتند. بعد از پایان دوره آموزش از هر دو گروه پس از آزمون به عمل آمد. در نهایت با استفاده از نرم افزار SPSS داده های به دست آمده از پیش آزمون و پس آزمون و مقایسه میانگین های گروه های آزمایش و گروه کنترل با استفاده از آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل کوواریانس) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان میدهد که نتایج به دست آمده از فرضیه اصلی، آموزش مهارت‌های خودآگاهی حل مساله بر رضایت زناشویی بیماران معتاد اقدام به ترک در سطح $P = 0/000$ معنادار و اثربخش میباشد و همچنین نتایج فرضیات فرعی آموزش بر ارتباط زناشویی، روابط جنسی و مدیریت مالی به ترتیب با سطح معناداری 0/001، 0/143 و 0/001 بیماران موثر میباشد. اما بر روی اوقات فراغت بیماران اثر بخش نبوده است، یعنی نشان دهنده ی تفاوت معنیداری در بین میانگین نمرات رضایت زناشویی در گروه آزمایش و گواه بوده است. بنابراین میتوان این گونه نتیجه گیری کرد که آموزش مهارت‌های خودآگاهی و حل مساله در افزایش رضایت زناشویی بیماران معتاد در طول درمان موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

آموزش مهارت‌های خودآگاهی و حل مساله ، رضایت زناشویی، اعتیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168372>

